

nationalt Spørgsmaal, og Hovedsagen er derfor og maa være den, at man opstiller Regler, som kunne ventes virksomt hævdede, respekterede og anerkendte i det internationale Samkvem, i foreliggende Tilfælde over for andre Konsuler eller paa anden Maade i deres rettlige Mellembværende. Og naar man skal være sikret i saa Henseende, kan der næppe opstilles noget andet, end hvad Lovforslaget indeholder. Det maa være Opgaven i en Lov som denne at holde sig paa den sikre Side. Gør man ikke det, vil Bestemmelsen let blive unyttig og mange Gange endogfaa til Skade for de Interessenter, man vil varetage. Men paa den anden Side har man, som bemærket og udtalt i Betænkningen, ogsaa været paa det rene med, at Lovforslaget heller ikke gaar videre end til netop at kræve, at danske skulle alle Medlemmer af Selskabets Bestyrelse være, og at der ikke derved stilles noget Krav til Selskabets Medlemmer i sin Almindelighed, eller til dem, der i et Selskabs Organisation repræsenterer Medlemmerne lige over for Bestyrelsen. Saa at sige alle Aktieselskaber have jo en eller anden Myndighed, som paa Medlemmernes Begne er kontrolerende over for Bestyrelsen, under meget forskellige Navne. Disse Organer for Medlemmerne, der skulle fungere til Garanti for og efter Omstændighederne til Bestyrelse imod, i alt Fald til at repræsentere over for Bestyrelsen, rammes ikke — saaledes have vi forstaaet det — af Lovforslagets Krav. Med dette for Øje have vi ment, at der heller ikke, naar man ser Sagen fra danske Interessenters Standpunkt, kan være nogen virkelig Betænkning ved at fastholde Regelen, som den staar i Lovforslaget. I den Henseende, med Hensyn til denne Forskel mellem Bestyrelsen og Medlemmerne eller Medlemmernes Organer i Organisationen, ere vi bestyrkede i vor Opfattelse derved, at det er os bekendt, at en Bestemmelse i Loven af 1ste Marts 1889 om Handelsregistre, Firma og Procura, der taler om Bestyrelsen for Selskaber med Indregistrering der, netop bliver fortolket paa denne Maade, hvad jeg ogsaa antager den højtærede Justitsminister vil bekræfte.

Efter at vi vare komne til dette Resultat i dette Hovedpunkt, have vi altsaa i Udvalget kunnet erklære os ganske enige i Lovforslaget, og de Endringer, vi foreslaa, indeholde ikke virkelige Forandringer, men ere for en væsentlig Del ikke mere end en noget udførligere Udtalelse af, hvad der ligger i Lovforslaget. Det skulde da være Endringsforslag Nr. 1, hvor det udtrykkelig er sagt, hvilket ogsaa fra danske Sel-

skabers Side kan fuldstændigt, at deres Love eller Vedtægter skulle udtale, at Selskabets Nationalitet er dansk, og at det er undergivet dansk Lov og Ret og Konsularjurisdiktion, samt at dette ogsaa er Betingelsen for, at Selskabet kan vente Udenrigsministeriets Anerkendelse som dansk og vente at faa dette respekteret i de Samkvem, hvor det kan have Betydning.

De andre Forslag tror jeg ikke jeg behøver at dvæle ved. Jeg skal kun med Hensyn til Nr. 3 — et ganske ubetydeligt Forslag — bemærke, at Grunden til, at Ordene „denne Lovs Forrifter“ ombyttes med „nærværende Lovs Forrifter“, er den, at det har vist sig, at nogle Medlemmer misforstode Ordene „denne Lovs“ som sigtende til Loven om Handelsregistre, Firma og Procura, der staar omtalt lige i Forvejen, hvilket jo ikke kan være Meningen.

Justitsministeren (M. L. M. M.):

Jeg har heller ikke noget imod de til dette Lovforslag stillede Endringer. Jeg tror, ligesom det ærede Udvalg, at det er nødvendigt at blive staaende ved den Regel, at for at Selskaber skulle have Krav paa at anses for danske, maa alle Medlemmerne af Selskabets Bestyrelse være Danske eller under dansk Bestyrelse staaende Personer. Jeg tror, det er nødvendigt for at opnaa Anerkendelse haade af andre europæiske Folkelærd og i Særdeleshed af de Landes Regeringer, hvor Aktieselskaber have deres Sæde. Det vil vistnok støde paa store Vanskeligheder at faa dem til at anerkende, at Aktieselskaber i det hele skulle være undtagne fra deres Lands Jurisdiktion, naar f. Eks. en større Del af Bestyrelsesmedlemmerne vare indfødte. Det vilde sikkert være meget vanskeligt som bemærket at faa f. Eks. den japanske eller kinesiske eller siamesiske Regering til at anerkende, at Siamesere, Kinesere eller Japansere, fordi de ere indgaaede i Bestyrelsen af saadanne Selskaber, skulle være undtagne fra deres eget Lands Jurisdiktion i Selskabets Anliggender. Derfor tror jeg, at det er af Bigtighed at fastholde denne Regel. Men jeg er enig med den ærede Ordfører i, at det ogsaa kun er Bestyrelsen, for hvem det gælder. Det vilde jo efter Omstændighederne kunne være et tvivlsomt Fortolkningsspørgsmaal, hvad man forstod ved Bestyrelse, og jeg vil tilføje, at det maa naturligvis afgøres af Udenrigsministeriet, forinden Anerkendelsen meddeles i de enkelte forekommende Tilfælde, akkurat ligesom det med Hensyn til Firmalovens Anvendelse afgøres af Justitsministeriet, hvem det er, der maa kaldes Bestyrelse. Men det Princip,